

LORD ARTHUR SAVILE'S MISDAAD

(Lord Arthur Savile's Crime)

Komedie in drie bedrijven

door

OSCAR WILDE

vertaling

U.B. Wollersheim

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LORD ARTHUR SAVILE'S MISDAAD - LORD ARTHUR SAVILE'S CRIME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **OSCAR WILDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lord Arthur Savile - jonge Lord en vrijgezel die op het punt staat te trouwen.

Lady Gladys Windermere - tante van de aanstaande bruid Sybil; het stuk speelt in haar huis.

Frederick - huisknecht Lady Windermere. (toegevoegd karakter)

Lord Fred Windermere - tweede echtgenoot van Lady Windermere.

Sybil Merton - de jonge aanstaande bruid.

Lady Margaret Rufford - tante van Sybil.

Lady Clementina - tante van Lord Arthur.

Meneer Podgers - handlezer van Lady Windermere.

Graaf Nicolai Rouvaloff - Russische vriend van Lord Arthur, anarchist en duellist.

Anoeska - nicht van Rouvaloff. (toegevoegd karakter)

Herr Winckelkopf - explosieven expert uit Duitsland.

Lady Julia Merton - moeder van Sybil.

Annette - dienstmeisje van Lady Windermere. (toegevoegd karakter)

Louisa - dienstmeisje van Lady Windermere. (toegevoegd karakter)

Decaan van Chichester - oom van Lord Arthur.

Gasten van Lady Windermere in Bentinck Huis, Londen: Hertogin Paisley (moeder van Lord Arthur), Prinses Sofia, Lady Flora, zus van Lord Arthur, Sir Thomas, Lady Fermor, Lady Marvel, Markiezin van Jedburgh, Dr. Mathew Reid, Mr. Mansfield (jurist).

EERSTE BEDRIJF

Schilderijen kabinet en bibliotheek van Lady Windermere, Bentinck Huis, Londen. Avond. Halftwaalf. Tijd: 1928. Deuren C, R en L. Schilderijen, meubels, lage tafels, etc. Gasten staan te keuvelen, bekijken schilderijen en drinken. Lady Windermere komt terug uit de hal. Links speelt (een strijkkwartet) rustige muziek. De bibliotheek ligt meer naar rechts en geldt als een zogenaamd aangrenzende kamer. Achter midden dubbele deuren naar de hal.

Lady Windermere: Dit is werkelijk een van mijn beste avonden, koninklijke hoogheid!

Prinses Sofia: Lady Windermere, ik heb het prima naar mijn zin gehad, maar ik ben nog vermoeid van de reis uit Karlsruhe... en moet al weer reizen... excusez moi...

Lady Windermere: En bien, alors, au revoir, et bon voyage, prinses Sofia, au revoir! *(Lady Windermere komt terug gelopen naar de groep)*
Hertogin Paisley! Wat een charmant mens is de prinses toch, nooit gedacht. Ze is toch Oostenrijks?

Hertogin Paisley: Ze is familie van de Tartaren, beetje dik, eksterogen en sprak slecht Frans...

Lady Windermere: Je hebt me overtuigd, Hertogin... maar waar is mijn handlezer?

Hertogin Paisley: Je wat?

Lady Windermere: Mijn handlezer! Ik kan heden niet meer zonder hem.

Hertogin Paisley: O Gladys! Je bent me d'r eentje... daar ging ik vroeger ook wel eens heen!

Lady Windermere: Mijn handlezer leest mijn hand twee maal per week.

Hertogin Paisley: Ik heb liever dat mensen je uit de hand eten.

Lady Windermere: Hij is heel interessant. Ik moet je aan hem voorstellen.

Hertogin Paisley: Aan hem voorstellen? Bedoel je dat die kerel hier is? Wat akelig!

Lady Windermere: Je doet alsof hij een hond is die je elk moment in de nek kan springen. Natuurlijk is hij hier. Dat ligt toch op de hand. Ik zou het niet in mijn hoofd halen een avond te geven zonder hem. Hij weet allerlei dingen die de Tatler niet weet. Met een kortere duim was ik nu een pessimist geweest en zat ergens in een klooster!

Hertogin Paisley: Gladys, hij voorspelt je zeker alle mooie dingen voor de toekomst?

Lady Windermere: Of alle lelijke dingen! En niet zo zuinig. Komend jaar bijvoorbeeld loop ik groot gevaar, zowel ter land als ter zee. Maar niet in de lucht. Ik vlieg er dus uit in een ballon en haal mijn diner elke

avond omhoog in een mandje. Dat staat allemaal in deze kleine pink, of is het de palm? Een van die twee.

Hertogin Paisley: Hij heeft je dus weten in te palmen en je om je kleine vinger gewikkeld! Toch is dit het noodlot verzoeken, Gladys.

Lady Windermere: Het noodlot kan de verzoeking of de verleiding toch zeker weerstaan.

Lord Arthur: Zelf kan ik alles weerstaan, behalve de verleiding natuurlijk.

Lady Windermere: Lord Arthur Savile, hoe vreselijk!

Hertogin Paisley: Mijn zoon zegt de vreselijkste dingen.

Lady Windermere: Als hij eenmaal getrouwd is zal hij dat snel afleren. Ik denk dat iedereen zijn hand minstens een keer in de maand moet laten lezen, zodat je weet wat je beslist niet moet doen. Niet dat je het dan niet doet, maar het is leuk tevoren te worden gewaarschuwd. Als iemand niet meteen de handlezer Podgers gaat halen moet ik hem zelf gaan zoeken!

Lord Arthur: Laat ik u helpen, Lady Windermere.

Lady Windermere: Erg vriendelijk, Lord Arthur; maar ik ben bang dat u hem niet herkent.

Lord Arthur: Als hij zo aardig is als u meent, Lady Windermere, kan ik hem niet missen. Zeg me hoe hij eruit ziet en ik ga hem meteen halen.

Lady Windermere: Nou, hij lijkt niet op een handlezer. Hij lijkt niet mysterieus, of zelfs maar esoterisch. Hij is een kleine dikzak, met een grappige kale kop en een dikke gouden bril.

Lord Arthur: Klinkt als iets tussen een dokter en een advocaat!

Lady Windermere: Ja! Mensen zijn toch verschrikkelijk. Als ik muzikanten vraag blijken ze eruit te zien als dichters; en al mijn dichters zien eruit als pianisten. En ik herinner me van vorig seizoen een akelige samenzweerder voor het diner te hebben uitgenodigd. Die had, ik weet niet hoeveel, lui opgeblazen. Maar hier zag hij eruit als een aardige dominee? Hij bleek een amusante disgenoot, heel grappig maar het was toch een teleurstelling. Aha! Kijk, daar is meneer Podgers! Welnu, luister meneer Podgers, ik wil graag dat u de hand leest van Hertogin Paisley. Je moet die handschoen uitdoen, Hertogin. Nee, niet de linker, de rechter.

Hertogin Paisley: Gladys, ik denk niet dat dit een goed idee is... *(trekt handschoen uit)*

Lady Windermere: Niets dat de moeite waard is begon ooit als goed idee. Zo is de wereld. Maar ik moet je voorstellen, Hertogin, dit is meneer Podgers, mijn beste handlezer. Meneer Podgers, dit is de hertogin van Paisley, en als u nu zegt dat haar verleden interessanter is dan haar toekomst zal ik u nooit meer geloven!

Meneer Podgers: U heeft volkomen gelijk, de Hertogin heeft een

interessante toekomst met een excellente levenslijn. Drie duidelijke lijnen op de kruising. U zult heel gelukkig worden...

Hertogin Paisley: Gelukkiger, zult u bedoelen.

Meneer Podgers: Ja, ook zult u ouder worden. Ik bedoel, u zult een lang leven hebben.

Hertogin Paisley: O, dank u wel, dat is een hele geruststelling!

Meneer Podgers: Eens verder kijken. Ambitie is bescheiden en de lijn van de romantiek...

Lady Windermere: Wees u nu vooral indiscreet en openhartig, meneer Podgers!

Meneer Podgers: Geen haar op mijn hoofd die daaraan denkt.

Hertogin Paisley: Dat kan ik wel geloven, zo op het eerste gezicht dan.

Meneer Podgers: Geen indiscretie, wel grote standvastigheid en een sterk plichtsgevoel.

Lady Windermere: Dat lijkt nog nergens op. Zijn er donkere geheimen, meneer Podgers!

Meneer Podgers: Mmmm... nee, maar een spilziek mens bent u bepaald niet, hertogin!

Lady Windermere: Dat is goed gezien, meneer Podgers!

Hertogin Paisley: Zuinigheid is een kwaliteit, toen ik Paisley trouwde had hij elf kastelen maar niet een behoorlijk huis om in te wonen.

Lady Windermere: Ja, en nu heeft hij twaalf huizen en natuurlijk geen enkel kasteel meer!

Hertogin Paisley: Ja Gladys, ik houd van, van...

Meneer Podgers: Welstand en modern gerief, en warm water op elke slaapkamer. U heeft gelijk, comfort is het enige dat onze beschaving de moeite waard maakt. Daarom krijg ik binnenkort telefoon! Krijgt u ook telefoon, Lady Windermere?

Lady Windermere: Nee, dank u. Ik wil hebben dat de mensen me aankijken als ze tegen me praten! Nou, u heeft de hertogin uitstekend gelezen, Podgers. Nu de hand van Lady Flora!

Lady Flora: Ik vrees dat ik een gemiddelde hand heb, Lady Windermere.

Meneer Podgers: Mag ik even, aha, de hand van een pianiste, en welk een pianiste, hoewel eigenlijk amper een muzikante. Teruggetrokken, oprecht en met een grote liefde voor dieren.

Hertogin Paisley: Maar dat klopt werkelijk helemaal! Flora heeft twee dozijn honden en zou ons stadsverblijf veranderen in een beestenspel, als ik haar niet zou beteugelen.

Lady Windermere: Nou, dat is precies wat ik elke donderdagavond doe met mijn huis. Alleen heb ik het gebluf hier binnen liever dan het geblaf daar buiten.

Meneer Podgers: Uw enige fout! Blaffende honden bijten niet.

Lady Windermere: Nee, en bluffende honden bluffen niet. Fouten zorgen voor een zekere charme, bij een vrouw tenminste, als ze er de juiste japon bij draagt. Maar nu moet u nog een paar handen lezen. Kom, Sir Thomas, tijd om uw handen uit de mouwen te steken!

Sir Thomas: Ik vrees, Lady Windermere, dat mijn oude hand alleen mijn vele fouten toont, zonder veel charme.

Lady Windermere: Ja, maar bij jullie mannen noemen ze dat karakter.

Meneer Podgers: Sir Thomas. Een avontuurlijke natuur; vier lange reizen in het verleden en nog een te gaan. Drie keer schipbreuk gelopen. Nee, slechts twee keer zie ik nu, maar met kans op een derde. Sterk conservatief, punctueel en met een passie voor het verzamelen van curieuze dingetjes. Erfde een fortuin op zijn dertigste. Grote afkeer van katten en radicalen.

Sir Thomas: Maar dat is buitengewoon! U moet ook de hand van mijn vrouw lezen.

Meneer Podgers: Uw tweede vrouw, zie ik, uw tweede vrouw. Waar is uw echtgenote?

Lady Marvel: O nee, daar komt niks van in. Ik wil zelfs niet weten welk weer we morgen krijgen, laat staan of ik zelf in zwaar weer terecht kom.

Lady Windermere: Lady Marvel! Nu word ik nieuwsgierig, misschien helpt het u morgen de juiste beslissing te nemen?

Lady Marvel: Dat is wel goed. Ik heb geen veelbelovende toekomst.

Lady Windermere: Misschien is er een veelbelovend verleden? Nee, echt niet?

Meneer Podgers: Misschien Lord Windermere?

Lord Windermere: O, nou, dat lijkt me wel wat...

Lady Windermere: Mijn echtgenoot? Lieve hemel nee, mijn man heeft helemaal geen toekomst. Eens kijken. Misschien Lady Fermor?

Lady Fermor: Waarom niet, kijkt u maar, ik heb de hand van een pianiste.

Meneer Podgers: Ik vrees dat u helemaal niet van muziek houdt, Lady Fermor, uw hart gaat meer uit naar de muzikanten! *(Muziek stopt abrupt; Lady Windermere zwaait heftig naar de muzikanten; muziek zet opnieuw in. Personeel brengt drankjes; Lord Arthur loopt op haar af)*

Lord Arthur: Heel interessant, Lady Windermere. Werkelijk. Ik wilde me niet melden. Ik wilde me niet opdringen, maar ben toch erg nieuwsgierig geworden. Enfin, denkt u dat meneer Podgers mijn hand zou willen lezen?

Lady Windermere: Natuurlijk, daarom is hij tenslotte hier. Mijn honden zijn zindelijk en getraind. Als ik zeg: "Zit", dan zitten ze. Maar ik moet je waarschuwen. Ik zal je verloofde Sybil alles vertellen. Werkelijk

alles. We gaan morgen lunchen om over de nieuwste hoeden te praten, maar als ik hier hoor dat je een kwaai vent bent, een opgewonden standje, met een verdacht op jicht of ergens een vrouw hebt in Bayswater, zal ik niet nalaten haar daarover te vertellen... na ons gesprek over hoeden dan.

Lord Arthur: Ik ben niet bevreesd. Sybil begrijpt mij evengoed als ik haar.

Lady Windermere: Dat spijt me dan vreselijk voor je. Het huwelijksgeluk hangt voor een flink deel af van misverstanden. Nee, ik ben nu niet cynisch, ik heb gewoon veel ervaring. Of is dat hetzelfde? Meneer Podgers! Lord Arthur Savile hier sterft van nieuwsgierigheid en wil zijn hand laten lezen. Vertel niet dat hij verloofd is en gaat huwen met een van de mooiste vrouwen van Londen, want dat stond vier weken geleden al in de Tatler.

Markiezin van Jedburgh: Lieve Lady Windermere, laat meneer Podgers nog even blijven. Hij heeft me net verteld dat ik bij de film zou moeten gaan. Hoe interessant!

Lady Windermere: Als hij u zulke dingen vertelt, Lady Jedburgh, dan wordt het hoog tijd hem bij u vandaan te halen. Hier! Meneer Podgers! Lees Lord Arthurs hand.

Markiezin van Jedburgh: Nou, als de film me ontzegd wordt, begeef ik me onder het publiek.

Lady Windermere: Natuurlijk, we zijn allemaal deel van het publiek. Podgers, vertel op en maak er wat leuks van. Lord Arthur Savile zou een van mijn favorieten kunnen worden, maar dat hangt af van wat u nu vertelt! (*Podgers neemt de hand van Lord Arthur en slaakt kreet*)

Lord Arthur: Nou, wat staat er? Ik wacht, meneer Podgers!

Lady Windermere: We wachten allemaal, Podgers!

Markiezin van Jedburgh: Ik geloof dat Arthur ook bij de film gaat, maar meneer Podgers durft dat niet te zeggen na jouw uitbrander, Gladys! (*Podgers neemt andere hand van Arthur*)

Meneer Podgers: Tja, ik, het is de hand van een charmante jongeman.

Lady Windermere: Ja zeg, wat kan mij dat bommen. Ik wil weten of hij een charmante echtgenoot wordt voor onze Sybil!

Meneer Podgers: Zeker, een ideale echtgenoot. Alle charmante jongemannen worden dat.

Markiezin van Jedburgh: De ideale echtgenoot mag niet al te fascinerend zijn, lijkt me.

Hertogin Paisley: Mijn beste Lady Jedburgh, ze zijn nooit al te fascinerend. Mijn Flora houdt niet voor niets een hele hondenkennel.

Lady Windermere: Ik wil details horen, de fijne dingetjes. Wat staat Lord Arthur te wachten?

Meneer Podgers: Nou, de komende maanden zal Lord Arthur Savile een

reis maken.

Lady Windermere: O ja natuurlijk, zijn huwelijksreis.

Meneer Podgers: En hij gaat een familielid verliezen.

Markiezin van Jedburgh: Toch niet een van zijn tantes, mag ik hopen?

Meneer Podgers: Zeker niet zijn zus, slechts een ver familielid van hem...
in Londen.

Markiezin van Jedburgh: O gelukkig, dat soort kun je missen als kiespijn.

Lady Windermere: Ik ben erg teleurgesteld. Wat moet ik morgen Sybil vertellen? Ik hoop maar dat ik morgenvroeg een stel fraaie hoeden kan kopen. Misschien moeten we wel een zwarte hoed kopen voor dat komende sterfgeval, of donkerblauw, ja, donkerblauw lijkt me wel voldoende voor een ver familielid. Laten we nu aan tafel gaan. Ze hebben vast alles al opgegeten maar misschien vinden we nog wat soep. Francois maakte ooit heerlijke soep, maar heden ergert hij zich aan de politiek. Die Duitsers zijn de schuld als de soep niet smaakt. Hertogin, u bent zeker al vermoeid?

Hertogin Paisley: Nee hoor, beste Gladys. Ik heb genoten. Die handlezer is heel interessant. Flora, waar is mijn waaier? (*Sir Thomas reikt waaier*) O, dank u, Sir Thomas, erg vriendelijk. Lady Windermere: Frederick! Waar is Frederick? Ah daar! Frederick, zeg tegen het orkest dat het welletjes is. Ze kunnen in de keuken een bord soep halen. (*Orkest stopt met spelen. Allen af, behalve Lord Arthur bij de openhaard*)

Lord Arthur: (*bestudeert zijn handen*) Kan het waar zijn dat mijn toekomst geschreven staat in deze handen? Staat er geschreven dat er iets tussen mij en mijn geliefde Sybil zal komen? Ligt onze toekomst, ons lot, dan werkelijk al vast. Is ons boek nu al geschreven? Zijn we dan niet meer dan pionstukken die door een Almachtige hand heen en weer worden geschoven? Staat hier komedie of tragedie geschreven? Een acteur kan kiezen voor het een of het ander. Ze kunnen vreugde of tranen brengen. Maar in het echte leven is het natuurlijk anders. De meesten onder ons worden in een rol gedrongen die ons helemaal niet ligt. (*meneer Podgers op*)

Meneer Podgers: De Hertogin heeft een handschoen achtergelaten, Lord Arthur. Ah, ik zie hem liggen op de sofa. Wilt u niets eten met de anderen?

Lord Arthur: Meneer Podgers, ik moet u nu vragen om een eerlijk antwoord.

Meneer Podgers: Een andere keer, Lord Arthur. De hertogin wacht. Ik moet gaan.

Lord Arthur: U gaat niet. Mijn moeder kan wachten. Ik kan niet wachten.

Meneer Podgers: We kunnen de dames niet laten wachten, Lord Arthur.

Het zwakke geslacht noopt tot ongeduld.

Lord Arthur: Zeg me wat er in deze handen staat, Podgers? Ik moet het weten. Ik kan ertegen. Ik ben geen kind meer.

Meneer Podgers: Waarom denkt u dat ik iets anders zag dan wat ik u reeds vertelde?

Lord Arthur: Ik heb uw gezicht gezien, uw ogen toen u mijn rechterhand voor het eerst las. Ik moet weten wat u weet, zien wat u zag. Ik zal u belonen. Ik geef u veel geld als u me het geheim vertelt. Het is mijn geheim, maar u bent haar hoeder. U bent als de man die het dagboek van een ander bewaart en de dagen al getekend heeft die nog moeten worden geschreven. Ik vraag u, zeg me wat u zag? Toon mij de wereld met uw ogen!

Meneer Podgers: Goudmunten? Ik zag veel, ook goudmunten!

Lord Arthur: Alles wat u wilt. Ik kan u een cheque bezorgen. Wat is uw club in de stad?

Meneer Podgers: Ik heb er geen. Dat wil zeggen, op het moment niet. Mijn adres is... maar wacht, ik geef u mijn kaartje.

Lord Arthur: Meneer Septimus R. Podgers, beroep: handlezer, Maanstraat 1030. Ik zal het laten bezorgen op dit adres.

Meneer Podgers: Ik ben open tussen tien en vier en geef kortingen voor gezinnen.

Lord Arthur: Voor de draad ermee. Schiet op kerel, laat gaan!

Meneer Podgers: Het gaat even duren. U kunt misschien het beste even gaan zitten.

Lord Arthur: Nou, vooruit dan, hierzo, lees mijn hand!

Meneer Podgers: Even mijn vergrootglas erbij pakken.

Lord Arthur: Nou, laat gaan Podgers.

Meneer Podgers: Ik ben er klaar voor. Eens kijken. Kijk, het is deze lijn die me grote zorgen baart. Toen ik u eerder zei dat u een familielid gaat verliezen sprak ik de volledige waarheid en niets dan de reine waarheid. Dat moet u mij geloven.

Lord Arthur: Ja, schiet nou maar op. Zometeen komt nog iemand kijken. Lady Clementina zou onderweg zijn, hoorde ik. Een tante van moeders zijde. Wat staat er in mijn hand?

Meneer Podgers: Ja... Er is, er is maar een woord voor... er staat duidelijk... MOORD!

Lord Arthur: WAT? MOORD?

Meneer Podgers: Tja, ik kan er niets aan doen. In uw rechterhand staat het geschreven. Het is onontkoombaar. U begaat een moord in de toekomst. Ik kan niet zeggen of dat morgen zal zijn of overmorgen. Misschien heeft u nog drie of vier weken, misschien ook nog een jaar of vijf. Wie zal het zeggen. Wellicht heeft u nog tien jaar!

Lord Arthur: U praat als een dokter!

Meneer Podgers: U zult een moord begaan. Dat is uw lot. Dat spreekt uw hand.

Lord Arthur: Moord? Deze handen zijn de handen van een toekomstig moordenaar? Dat moet een vergissing zijn. Kijkt u nog eens goed.

Meneer Podgers: Het heeft geen zin. Ik zag het eerder en ik zag het opnieuw. Ik weet niet precies wat u ertoe zal drijven. U gaat binnenkort huwen?

Lord Arthur: O gut, dat was ik even vergeten. Het huwelijk met Sybil. U denkt toch niet dat ik haar... dat zij het is die ik zal...

Meneer Podgers: Tja, misschien kunt u dat huwelijk beter nog een beetje uitstellen.

Lord Arthur: Ik vrees dat ze dat nooit zal begrijpen. O God, wat een lijden. Wat kan ik doen? Ik houd van haar als van niemand anders. Nee, ik zou haar niets kunnen doen.

Meneer Podgers: Zoals ik al zei. Het hoeft niet vandaag of morgen te zijn. De meeste mannen die hun vrouw vermoorden doen dat ook niet meteen tijdens de wittebroodsweken.

Lord Arthur: Wat kan ik doen?

Meneer Podgers: Tja, u zou kunnen wachten tot na de huwelijksreis.

Lord Arthur: Dat bedoelde ik niet. Ik bedoel wat moet ik nu doen? Het huwelijk uitstellen?

Meneer Podgers: Uw juffrouw Sybil is zojuist aangekomen met een oudere vrouw. Ze is beneden. Zal ik haar zeggen dat u haar dringend wilt spreken? U kunt uw lot niet ontlopen.

Lord Arthur: Ik moet haar uitleggen dat we het even moeten uitstellen. Ja, vraagt u haar even boven te komen. (*Podgers af*) Wat een verdriet. Deze handen dus. Moord. Wie had dat gedacht. Ik ben altijd zonder geweld door het leven gegaan. En nu dit. Ik heb nu een stevige borrel nodig. (*schenkt borrel in*) Nou, daar ga je, ouwe jongen. En nog maar een. Misschien denkt ze dat er een andere vrouw achter steekt. Ik moet de goede woorden proberen te vinden. Ahum... beste Sybil. Nee, te formeel. Klinkt alsof ik een brief aan het pennen ben. Liefste Sybil... iets krachtiger, ahum, LIEFSTE SYBIL, ik moet je zeggen.... (*Sybil Merton op*)

Sybil Merton: Ja, Arthur, wat moet je mij zeggen, liefste?

Lord Arthur: Watblief... oh, ik moet je, wilde je... even spreken ja.

Sybil Merton: Arthur, je bent toch niet dronken?

Lord Arthur: Nee, helaas niet... ik bedoel, kom even hier zitten. Ik moet je iets zeggen.

Sybil Merton: Je hebt je toch niet bedacht?

Lord Arthur: Bedacht? Wat bedoel je?

Sybil Merton: Ons huwelijk! Je hebt je toch geen bedenkingen?

Lord Arthur: Nou, nee, dat is te zeggen. Liefste Sybil... ik ben plotseling in een heel moeilijke positie terecht gekomen. En zowel mijn eer als plicht maken het onmogelijk om voor deze situatie op de vlucht te slaan, of wat dan ook. Begrijp je?

Sybil Merton: Nee, liefste, ik begrijp er werkelijk niets van.

Lord Arthur: Nou, ik ben in een moeilijk parket en dit gunt me geen rust. Ik denk er voortdurend aan. Ik kan me moeilijk op onze vreugdevolle dag concentreren met deze lodenlast op mijn geweten, uh, schouders bedoel ik. Schouders. Deze handen... moeten eerst nog een obstakel uit de weg ruimen. Zonder dat ben ik geen vrij man.

Sybil Merton: Een obstakel uit de weg ruimen? Wat moet je dan doen, Arthur? Je moet het me vertellen, zodat ik het kan begrijpen.

Lord Arthur: Het is me onmogelijk om jou... nee, ik kan het niet.

Sybil Merton: Is het zo slecht dat je het me niet kunt zeggen?

Lord Arthur: Ach slecht, mensen doen het vanaf het beginne der tijden. Niets is goed of slecht, pas onze gedachten maken het zo! Shakespeare!

Sybil Merton: De waarheid komt aan het licht! Seneca!

Lord Arthur: De waarheid is dat ik dit alles voor jou doe. Om jou te beschermen. Ik moet het doen. Ik kan mijn lot nu eenmaal niet ontlopen. Maar mijn daad is er een van grote zelfopoffering en die moet ik voor me houden.

Sybil Merton: Ach Arthur, ik heb vertrouwen in je. Ik houd van je! Houd jij van mij? Houd mij in je armen!

Lord Arthur: Je moet me vertrouwen, Sybil. Ik zal je vader schrijven dat we het huwelijk tijdelijk moeten uitstellen omdat ik eerst onze toekomst veilig moet stellen. Heb vertrouwen, liefste. Ga nu terug naar de anderen. Ik zal hier de brief schrijven aan je vader.

Sybil Merton: Ik vertrouw je, liefste. Ik zie je snel weer. *(Sybil af)*

Lord Arthur: Ik moet meteen in actie komen. Als ik mij van deze last wil bevrijden kan ik het beste deze bloedige daad zo snel mogelijk uitvoeren. Dan ben ik ervan af en keert de rust weer en kan ik haar huwen. Ik moet een lijst maken van mogelijke slachtoffers. Eens denken. Welke vijanden heb ik? Daar is.... eh.... er is bijvoorbeeld.... verdikke, ik heb helemaal geen vijanden. Dat komt er nou van als je altijd een aardige kerel bent. Eens denken. Er moet toch iemand zijn die ik om zeep kan helpen. Een volkomen nutteloos familielid. Maar wacht eens. Misschien is het beter een goede vriend of vriendin te vermoorden. Als je een vijand doodt ben je een van de verdachten. Ja. Een leuke oom of tante is eigenlijk veel beter. Veel veiliger ook. En Sybil zou ook niet willen dat ik me nodeloos in gevaar begeef. Eens

kijken. Welke aardige mensen ken ik zoal? Ik schrijf een lijst. (*schrijft in boekje*) Mijn buurman is een vreselijk aardige kerel. Verzorgt mijn huis als ik er niet ben en is altijd bereid een helpende hand toe te steken. Wie nog? Tante Clementina is ook al zo'n aardig mensje. Hielp mij ter wereld te brengen. Dat maakt haar in feite medeplichtig. Ze zegt altijd dat ze zich zo opgeofferd heeft. Dat kan ze nou mooi bewijzen. En dan is er die oom, de decaan van Chichester, gek van klokken. En dan zijn er nog andere ooms en tantes. Wat een mazzel als je een grote familie hebt. Keuze zat. Maar hoe doe je dat, iemand vermoorden? Ik ben het niet gewend mijn handen vuil te maken. (*in bibliotheek gedeelte*) Eens kijken of ik een boek kan vinden over gif.... Erskine... toxicologie... er is natuurlijk rattengif... nee, dat verdient tante Clementina niet. Het moet iets zijn met een aardige naam... eens kijken.... Dat lijkt me wel wat... aconitine... bereid uit de gifplant akoniet, een giftig alkalode, doet iemand moe worden met de behoefte een lange, frisse wandeling te willen maken... op recept te verkrijgen bij apotheken... (*roept om personeel*) Een klein briefje zal voldoende zijn. (*Frederick op*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto